

Op straat....

Mijn dochtertje van anderhalf jaar oud is de liefde van mijn leven. Ze is een enorme knuffelaar en soms ook een beetje ondeugend, zoals alle kinderen. We houden zielsveel van haar. Wij wonen op dit moment in een grote stad met veel diversiteit, maar in onze wijk valt het qua vooroordelen soms een beetje tegen.

Mijn dochtertje is half Iraans. Papa is 21 jaar geleden met zijn moeder uit Iran gevlucht voor het islamitische regime. De Iraanse genen zijn te zien bij mijn dochter, natuurlijk, hoe kan het ook anders. Ik, haar mama, heb blond haar en groene ogen, een redelijk stereotype witte vrouw. Mijn dochtertje heeft prachtige donkere ogen, prachtig donkerbruin haar en ze heeft een licht getinte huid. Ze wordt elke dag mooier. Wij vinden onze kleine meid een schoonheid en mensen op straat vinden dat soms ook, maar altijd wordt dat op een vreemde manier uitgesproken. De onderliggende racistische toon is duidelijk te merken, ook als mensen reageren uit onwetendheid en niet perse uit een kwade of bevooroordeelde bedoeling. De onderscheid maken tussen mensen op basis van afkomst komt elke keer naar voren. Ook als mensen een aardige opmerking willen maken over een klein kindje dat er schattig uitziet.

Een paar van de opmerkingen die ik gekregen heb: Wat een schattig meisje, ze is vast niet van jou, want ze heeft zulke donkere ogen. Wat een mooie donkere ogen, die heeft vast geen Nederlandse papa. Ze is zo donker, ze is vast geadopteerd. Wat leuk, voeden jullie haar tweetalig op? Ik hoop maar dat ze dan later niet gepest wordt.

Inderdaad! Dat hoop ik ook! Maar ik maak me er geen zorgen over dat ze tweetalig wordt opgevoed. Ik maak me zorgen omdat mensen zoals hen de hele tijd de nadruk leggen op het feit dat ze donker haar heeft, en ze zich daardoor dus in een minderwaardiger positie bevindt dan hun eigen blonde kroost. Op dit moment hebben dat onderscheid en die domme opmerkingen gelukkig nog geen voelbare consequenties voor haar. Maar wel voor mij, want ik maak me zorgen over de steeds verslechterende racistische situatie, en ik word verdrietig van zulke opmerkingen.

Het is vast allemaal niet slecht bedoeld, maar het is racisme dat diep geworteld is in onze maatschappij, verbloemd in een onschuldige opmerking. Er wordt met van die kleine opmerkingen en gebaren onderscheid gemaakt tussen mensen op basis van hun (halve) afkomst. Want er wordt nooit de nadruk op gelegd dat ze ook half Nederlands is. Ik hou mijn hart vast voor dit klimaat in

Nederland en wat het met mijn kind gaat doen als ze opgroeit.

Sophie